

سکته مغزی؛ علائم، علت، تشخیص و درمان آن

22 دی 1401

سکته مغزی زمانی اتفاق می‌افتد که جریان خون در بخشی از مغز از بین می‌رود. سلول‌های مغز نمی‌توانند اکسیژن و مواد مغذی مورد نیاز خود را از خون دریافت کنند. عدم دریافت خون و اکسیژن می‌تواند باعث مرگ سلول‌ها در مغز شود. این امر می‌تواند باعث آسیب مغزی پایدار، ناتوانی طولانی مدت یا حتی مرگ شود.

چه کسانی در معرض خطر ابتلا به سکته هستند؟

عوامل زیادی می‌توانند خطر ابتلا را افزایش دهند. عوامل خطر عمده عبارتند از: فشار خون بالا، این عامل خطر اولیه برای این بیماری است. دیابت، بیماری‌های قلبی، فیبریلاسیون دهلیزی و سایر بیماری‌های قلبی می‌تواند باعث لخته شدن خون شود که منجر به سکته می‌شود. فشار حادثه نیز می‌تواند منجر به سکته مغزی شود اما دقت کنید ضربه مغزی با سکته مغزی متفاوت است. سیگار کشیدن، وقتی سیگار می‌کشید، به رگ‌های خونی آسیب می‌رساند و فشار خون خود را بالا می‌برد. داشتن سابقه شخصی یا خانوادگی سکته مغزی یا TIA. سن، با افزایش سن خطر سکته افزایش می‌یابد. نژاد و قومیت، آمریکایی‌های آفریقایی تبار در معرض خطر بیشتری برای سکته هستند. عوامل دیگری نیز وجود دارند که به این بیماری مرتبط هستند، مانند:

مصرف الکل و مواد مخدر

عدم فعالیت بدنی کافی

کلسترول بالا

رژیم غذایی ناسالم

چاقی

علائم سکته مغزی چیست؟

علائم این بیماری اغلب به سرعت رخ می‌دهد. آن‌ها عبارتند از: بی‌حسی یا ضعف ناگهانی صورت، بازو یا پا (به خصوص در یک طرف بدن)، گیجی ناگهانی، مشکل در صحبت کردن و یا درک گفتار، مشکل دید ناگهانی در یک یا هر دو چشم، مشکل ناگهانی راه رفتن، سرگیجه، از دست دادن تعادل یا هماهنگی و داشتن سردرد شدید ناگهانی بدون علت شناخته شده.

سکته مغزی چگونه تشخیص داده می‌شود؟

پزشک در مورد علائم و سابقه پزشکی فرد سوال می‌کند. آن‌ها قدرت عضلانی، رفلکس‌ها، حس، بینایی و هماهنگی را بررسی خواهند کرد. همچنین میزان فشار خون را بررسی می‌کنند. به شریان‌های کاروتید در گردن گوش می‌دهند و رگ‌های خونی پشت چشم را بررسی می‌کنند. برای تشخیص دقیق این بیماری پزشک موارد زیر را انجام می‌دهد:

تصویربرداری، مانند سی تی اسکن یا ام آر آی. انجام آزمایشات قلب، که می‌تواند به تشخیص مشکلات قلبی یا لخته شدن خون که ممکن است منجر به سکته شده باشد کمک کند. آزمایشات احتمالی شامل الکتروکاردیوگرام (EKG) و اکوکاردیوگرافی است.

راه‌های درمان سکته مغزی چیست؟

درمان این بیماری شامل دارو، جراحی و توانبخشی است. اینکه کدام درمان را دریافت می‌کنید به نوع سکته مغزی و مرحله درمان آن بستگی دارد. مراحل مختلف عبارتند از:

درمان حاد، تلاش برای توقف سکته در حالی که در حال وقوع است. توانبخشی پس از سکته مغزی، برای غلبه بر ناتوانی‌های ناشی از سکته مغزی. پیشگیری، برای جلوگیری از اولین سکته مغزی یا اگر قبلاً دچار آن شده‌اید. از سکته دیگر جلوگیری کنید. درمان اغلب با مصرف داروهایی آغاز می‌شود که فشار را در مغز کاهش می‌دهند و فشار خون کلی را کنترل می‌کنند و همچنین از تشنج و هرگونه انقباض ناگهانی رگ‌های خونی جلوگیری می‌کنند.

اگر فردی از داروهای ضد انعقاد رقیق کننده خون یا داروهای ضد پلاکت مانند وارفارین یا کلوپیدوگرل استفاده می‌کند. می‌تواند داروهایی برای مقابله با اثرات رقیق کننده‌های خون دریافت کند. جراحان می‌توانند برخی از مشکلات رگ‌های خونی را که منجر به سکته‌های هموراژیک شده یا می‌توانند منجر شوند را ترمیم کنند. اگر خونریزی به دلیل AVM رخ دهد، جراح می‌تواند آن را حذف کند. AVMها اتصالات بین شریان‌ها و سیاهرگ‌ها هستند که می‌توانند در معرض خطر خونریزی باشند.

توانبخشی

سکته مغزی یک رویداد بالقوه تغییر زندگی است که می‌تواند اثرات فیزیکی و عاطفی پایداری داشته باشد. بهبودی موفقیت‌آمیز پس از سکته مغزی اغلب شامل درمان‌ها و سیستم‌های حمایتی خاصی است، از جمله:

گفتار درمانی: این کار به مشکلات گفتار درک گفتار کمک می‌کند. تمرین و داشتن آرامش می‌تواند این کار را آسان‌تر کند.

فیزیوتراپی: این می‌تواند به فرد کمک کند تا حرکت و هماهنگی را دوباره بیاموزد.

کاردرمانی: کاردرمانی می‌تواند به فرد کمک کند توانایی خود را برای انجام فعالیت‌های روزانه مانند حمام کردن، آشپزی، لباس پوشیدن، خوردن، خواندن و نوشتن بهبود بخشد. اگر سکتة مغزی فرد سمت راست مغز را تحت تأثیر قرار داده باشد. حرکت و احساس او در سمت چپ بدن تحت تأثیر قرار گیرد. اگر سکتة مغزی به بافت مغز در سمت چپ مغز آسیب وارد کند، حرکت و احساس سمت راست بدن فرد تحت تأثیر قرار می‌گیرد. آسیب مغزی در سمت چپ مغز ممکن است باعث اختلالات گفتاری و زبانی شود. می‌توانید به کمک کار درمانی این مشکلات را تا حد چشم‌گیری کاهش دهید.

گروه‌های روانشناسی: پیوستن به یک گروه روانشناسی می‌تواند به فرد کمک کند تا با مشکلات رایج سلامت روانی که ممکن است پس از سکتة رخ دهد. مانند افسردگی کنار بیاید.